
Prescriptum

Postscriptum Polonistyczne nr 2(10), 13-14

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PRESCRIPTUM

Szanonni Czytelnicy,

tym razem spotykamy się na łamach naszego czasopisma pod hasłem „Dydaktyka, glottodydaktyka – miejsca wspólne”, by podzielić się refleksjami na temat wspólnej, zintegrowanej dydaktyki języka i kultury polskiej w warunkach szkolnictwa polskiego oraz za granicą. Opracowania, które prezentujemy, powstały z przekonania, że podjęcie wspólnych działań zmierzających do integracji myśli wszystkich, którym bliskie są problemy kształcenia polonistycznego, ma w dobie przemian społeczno-kulturowych głębokie uzasadnienie. Mają więc Państwo okazję uczestniczyć w wymianie poglądów literaturoznawców, językoznawców, dydaktyków języka polskiego i glottodydaktyków na temat wykorzystania dorobku dydaktyki polonistycznej w nauczaniu języka polskiego jako obcego, a także dorobku glottodydaktyki do urozmaicenia nauczania języka polskiego w szkołach w Polsce, a także poznać obszary refleksji zaszczipiane w ramach dyskursu dydaktycznego.

Pierwsza część tomu ma charakter teoretyczny. Znajdziemy tu opracowania poświęcone doświadczaniu granicy języka definiowanej jako kres rozumienia w obcym języku, ale także szerzej – jako problem niewyraźności w języku. Co istotne, autorzy artykułów dostrzegają w interpretacji szansę na przełamanie obcości w nauczanym języku, zaś w zdobywanych przez uczącego się kompetencjach międzykulturowych niezbędny warunek powodzenia edukacji literackiej i językowej. Zatem to właśnie interpretacja stanowi dydaktyczną „wspólną przestrzeń” dla dydaktyki i glottodydaktyki.

W części drugiej, bazującej na doświadczeniu edukacyjnym, autorzy proponują szereg praktycznych rozwiązań, poczynając od integrowania sprawności językowych w procesie dydaktycznym, przez wykorzystanie tradycyjnych i nowoczesnych pomocy dydaktycznych w nowoczesnym nauczaniu, interpretację klasyki i współczesnej literatury polskiej w edukacji, aż po podzielenie się doświadczeniami w poznawaniu języka, literatury i kultury polskiej przez uczniów poza granicami Polski.

Na zainteresowanie czytelników z pewnością zasługują także „Głosy ze świata” prezentujące sytuację i status polonistyki w Stanach Zjednoczonych oraz w wybranych krajach Europy i Azji. Próba diagnozy dokonana przez lektorów uczących języka polskiego za granicą powinna skłonić do głębszej refleksji dotyczącej kierunków rozwoju polonistyki poza granicami Polski, rzeczywistych potrzeb uczących się języka polskiego, a co za tym idzie, koniecznych zmian w glottodydaktyce.

W rozdziałach zamykających tom czytelnik znajdzie sprawozdania z konferencji naukowych, które odbyły się w październiku i listopadzie ubiegłego roku oraz recenzje glottodydaktycznych nowości wydawniczych, które z pewnością zasługują na uwagę wszystkich zainteresowanych problematyką nauczania języka polskiego jako obcego.

Zapraszamy zatem do lektury „Postscriptum Polonistycznego” – numeru, w którym wskazane „miejsca wspólne” dydaktyki i glottodydaktyki są dowodem na to, że język ojczysty czy też obcy, podobnie jak myśl, nie zna granic.

Tom przygotowały: prof. UŚ dr hab. Bernadeta Niesporek-Szamburska i dr Małgorzata Wójcik-Dudek z Katedry Dydaktyki Języka i Literatury Polskiej Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.

Redaktor Naczelny